

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 25-09-16

Col.lecta:	83,27
Caixetes ciris	64,21
Caixetes:	8,52
Caixetes Càritas:	17,20
Menjador (caixetes)	65,00

Lectures diumenge 28, del dia 9 d'octubre

1º lec. 2R. 5, 14-17; Salm 97, 1-3ab, 3cd-4 3ª lec 2Tm. 2,8-13 4ª lec. Lc. 17, 11-19

BATEIG

Aquest diumenge a la 1 del migdia bategem a la nena Sofia Artiaga García.

Divendres a les 7 de la tarda batejarem a la Hannah Ponsa Gispert.

MISSA FUNERAL

El dijous, a 2/4 de 8 de la tarda, hi haurà una missa funeral per Maria Jesús González González i Antonio Vázquez González

CARITAS POBLENOU

Menjador

Dijous, a les 9 del vespre, hi ha reunió dels responsables del menjador

C.E.ANEM A CAMINAR

Dissabte dia 8, hi ha la sortida del segon dissabte a la Garrotxa.

LA PAU A COLÒMBIA

El govern de Colòmbia ha signat un tractat de Pau amb la guerrilla de les FARC. Després de 52 anys de violència, morts, segrestos....tant d'una banda com d'un altre,

amb 270.000 morts a les espatlles, són capaços de fer les paus. Uns demanen perdó pel sofriment que han fer suportar, i els altres accepten la reintegració a la societat civil i política. Estan contents perquè els que anaven amb armes, ara aniran amb la paraula de la política, o integrant-se en el treball dins la societat.

ECONOMIA PARRÒQUIA AGOST I SETEMBRE

Saldo mes de juliol 544,81

Entrades

Col.lectes	1.391,97
Ciris	523,89
Caixetes	171,14
Total entrades	2.087,00.. 2.087,00

Sortides

Telefon	143,44
Neteja	283,14
Llum	579,29
Com.Bancs	4,50
Full Inf.	66,85
Full bisbat	48,75
Seg.Social	33,49
Fusteria	256,52
Germanor16	1.000,00
Catequesi	26,13
Ferreteria	19,35
Total sortides	2.461,46 .....

Romanent Setembre 170,35

Pendent

Traspasar a Caritas	298,79
Retorn de Castanyet	2.000,00

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

02 d'octubre del 2016

Núm. 660

Diumenge XXVII de Durant l'Any C

Una fe que pot moure moreres

A l'evangeli d'avui, tot i la seva brevetat, posa l'atenció en una conversa mantinguda entre Jesús i els seus deixebles, de manera directa, davant per davant. Els planteja una tema tan recurrent com difícil d'afrontar i de mantenir com és la fe. Provablement els apòstols no són conscients de la magnitud i de l'exigència que suposa allò que els proposa el Mestre. Si posaven en relació el que els demanava Jesús amb el que significaven les seves vides ho havien de veure com quelcom inabastable i impossible d'aconseguir. També nosaltres de ben segur que tenim, molts cops, una el d'un gra de mostassa, seria suficient per 'fer moure una morera de soca-rel i que es plantés sensació semblant i que això ens genera dubtes i manca de confiança en el dia a dia. És per aquest motiu que Jesús justament els respon, els provoca, amb una paradoxa en el sentit d'arribar a creure inclús allò que, almenys aparentment, no pot ser: tan sols que ells tinguin un bocí de fe, com al mar'.

A la segona part de l'Evangelí es parla d'un altre repte pels cristians que és el del servei i no vanagloriar-nos per complir la seva paraula. Al fi i al cap, estem corresponent a un dels seus manaments, sense esperar reconeixement o recompensa. Per tant, caure en l'exhibicionisme davant dels altres perquè es noti la nostra sobreactuació ens allunya del missatge de Jesús. Cal deixar la supèrbia i l'aparença de banda. Després de tot, tal i com s'expressa al final del relat d'avui, Jesús ens demana que "Siguem servents sense cap mèrit: no fem una altra cosa que complir el nostre deure".

D.P.

FULL INFORMATIU

Lectura de la profecia d'Habacuc Ha 1,2-3.2,2-4

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. »L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

Salm responsorial 94, 1-2.6-7.8-9

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el / Senyor, que ens ha creat, / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres».

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu 2Tm 1,6-8.13-14

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'avergonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dóna. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc Lc 17,5-10

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: “Arrenca't de sota-rel i planta't al mar”, us obeiria. »Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de

servir-vos mentre mengeu i beveu, i que ell menjarà i beurà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: “Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure”.»

Salmo responsorial 94, 1-2.6-7.8-9

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, su santo brazo.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera, / gritad, vitoread, tocad.

Les valls del Pirineu, on l'anunci torna a la seva terra (I)

Una situació desconeguda?

El fet que hi hagi un grup reduït d'habitants que s'acosten els sagraments i un grup «nombrós» dels que ja no van a l'Església ni participen en l'activitat parroquial crea una situació desconeguda per a la nostra mentalitat de cristianitat, però no desconeguda per la nostra tradició d'anunci de Jesús de Natzaret. La cristianitat no està acostumada a no ser important ni reconeguda, ni de bon tros a no poder controlar. La magnificència dels nostres temples així ho demostra. Però s'han buidat de poble, i això també ens evidencia que aquesta època ja ha passat. I d'alguna manera no està malament del tot.

Ara, de nou, evangelitzar és aturar-se i guanyar-se la vida i l'espai. Ara és el temps d'acompanyar aquests pobles, en les seves lluites, reivindicacions i necessitats. No perquè els antics rectors no ho hagin fet, sinó perquè ara el poble ja no es reuneix als temples a la celebració de la lloança a Déu, el seu creador. No hi ha necessitat aparent de celebrar la fe a les esglésies. Som nosaltres, els evangelitzadors, els qui necessitem la gent. Si no sortim, ens quedarem a les rectories llegint, fent comptes, veient la tele o, en el millor dels casos, en oració. Ens convertirem en la pitjor forma de contemplatiu, el que es queda en la seva comoditat.

La parròquia ja no orienta el poble

«Sortir» serà difícil perquè el poble reclama autoritat moral, no autoritat oficial. El poble reclama autenticitat de vida, no prestigi de càrrec. El poble reclama qualitat i solidesa de veritats, no cantarella repetitiva i per descomptat avorrida. El poble reclama humanitat, no caritat planyívola. I, tot això, enmig de la proximitat de ser veí d'escala. El capellà de missa de diumenge, bon àpat i «botifarra» ja no serà mai més. El poble ja no s'orienta ni és orientat per la parròquia. Ara la parròquia es troba en una situació de segon, tercer o fins i tot d'intrús a bord. Segon o intrús, que s'aguanta per a guardar una tradició, o perquè turísticament vesteix. N'és un indicatiu el fet que els nostres temples es dirigeixin a ser museus.(continuarà)